

Уилям Бранхам

Резюме на епохите на Църквата

Проповядано на 11 декември 1960 г., САЩ

Поради факта, че нашите занимания са били обяснение стих по стих на тези Писания, които третират седемте епохи, ние не сме разглеждали до сега последователния исторически модел на църквата толкова, колкото би трябвало. Затова нашата цел сега е да разгледаме това, и започвайки с Епохата на Ефеската църква да проследим през всички векове църквата и нейната история така, както е дадена на Йоан от Божия Дух. Няма да добавяме нов материал, а само ще свържем това, което вече имаме.

От нашите проучвания вече сме разбрали, че повечето от Откровението е напълно погрешно разбирано, понеже в миналото не сме знаели, че "църквата", за която пише и към която е писано в тази книга, не се отнася за самата "еклезия" — "богоизбраните", "тялото Христово", "избраницата", — а се отнася за съвкупната група от хора, които наричат Християни, независимо дали са истински или само се наричат такива. Както целият Израел, НЕ Е Израел, така и всички Християни НЕ СА Християни. От това разбираме, че църквата се състои от две лози – истинската и фалшивата. Двете лози са мотивирани от два вида духове; едната има Святия Дух, докато другата е облечена с духа на антихриста. И двете твърдят, че познават и са признати от Бога. И двете претендират, че говорят от името на Бог. И двете вярват някои многоосновополагащи истини и не се съгласяват върху други. Но тъй като и двете носят името на Господа, бидейки наричани Христ-ияни и тъй като носят това име чевидно претендират за взаимоотношение с Него (Бог го нарича бракосъчетание), Бог по настоящем държи и двете отговорни пред Него и затова говори на всяка една.

Разбрах ме още, че тези две лози ще растат една до друга до свършека на вековете, когато и двете ще съзреят и ще бъдат обрани. Фалшивата лоза не ще завладее и съсипе истинската, но пък и истинската лоза не би могла да доведе фалшивата до спасително взаимоотношение с Исус Христос.

Научихме още най-удивителната истина, че Святия Дух може и ще се спусне върху Християните от фиктивната, фалшива лоза и ще се прояви мощно посредством различни знамения и чудеса, също както Юда имаше определено служение в Святия Дух, въпреки че самият той бе обявен за дявол.

С тези принципи на ум започваме да проследяваме църквата през различните седем епохи. Раждането на църквата започва от Петдесетница. Както на първия Адам бе дадена годеница направо от Божията ръка и бе непорочна за кратко време, така и на Христос, последния Адам, бе дадена чиста и неопетнена годеницана

Петдесетница; и тя остана свята и неопорочена за известно време. "А от другите никой не смееше да се присъедини към тях" (Деяния 5:13) и "А Господ всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха" (Деяния 2:47). Не знаем колко е продължило това, но един ден както Ева бе изкушена и прелъстена от Сатана, така и църквата бе осквернена посредством навлизането на антихристски дух. "И това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че иде, и сега е вече в света" (1 Йоан 4:3). А Исус е казал относно Своята годеница през този първи век: "Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си откъде си изпаднал, и покай се" (Откровение 2:4-5). Църквата през този първи век вече е била "пропаднала жена". Както Сатана се бе добрал до Ева преди Адам, така и сега Сатана бе съблазнил църквата, годеницата на Христос, преди "сватбената вечеря на Агнето." И какво по-точно бе това в нея, което причини падението? Какво друго освен това в Откровение 2:6: "ДЕЛАТА НА НИКОЛАИТИТЕ." Още през този първи век църквата се бе отвърнала от това да следва чистото Слово Божие. Те се обърнали от Божието изискване за църква, напълно уповаваща на Него (уповаваща изцяло на това Бог да изпълни Словото Си от начало докрай, без човешка форма на управление) към Николаитизма, което е организирана човешка управление вътре в църквата, което както всички такива, издава за кони захората. Направили това, което и Израел направил. Те се възползвали от човешка форма на управление, вместо от тази на Словото и Духа.

Смърт бе проникнала. Откъде знаем това? Нечуваме ли гласа на Духа, издигнато ще през този първи век към всеки, който би се заслушал в призива му. "На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е всред Божия рай." Църквата вече е погълнала доста навътре дървото на смъртта (или деноминационната фалшива лоза), чийто край е огненото езеро. Но сега вече няма херувими с пламтящи мечове, които да пазят Дървото на Живота. Бог вече не напуска църквата както напусна райската градина. О, не, Той винаги ще е посред църквата Си до свършека на века. И отогава Той ще призовава всички да дойдат.

Сега нека внимаваме тук. Това послание до ангела на църквата в Ефес не е послание до конкретната локална Ефеска църква, а е послание до ЕПОХАТА. И тази епоха е имала в себе си семето на истината и това на заблудата, точно както е описано в притчата за пшеницата и плевелите. Различните епохи на църквата са полето, а в него са пшеницата и плевелите. Фалшивата църква е организирала, хуманизирала формата на управление и Словото, като същевременно се е борела против истинските християни.

Плевелите винаги са вирели много повече от пшеницата или което и да е друго култивирано растение. Църквата на плевелите процъфтявала бързо по време на тази първа епоха. Но и църквата на пшеницата също процъфтявала. До края на първия век делата на Николаитите процъфтявали в локалните църкви на фалшивата лоза, като се увеличавали опитите им да разпространят влиянието си и извън тяхната организация. Влиянието им върху истинската църква се усещало тъй като хора като уважавания Поликарп се наричали епископи, приписвайки си тази титла, която не им принадлежала според Словото. Също така през тази епоха, истинската църква загубила първоначалната си любов. Първоначалната любов била както тази на младоженец и годеницата му при бракосъчетанието им и ранните им години на съпружески живот. Но ето че се появило охлаждане на тази съвършена любов и

отдаване изцяло на Бога.

Но забележете. Откровение 2:1 изобразява Господ Исус застанал всред църквата Си и държащ седемте звезди в десницата Си. Понеже тази годеница е пропаднала, понеже църквата като цяло понастоящем е смесица от истинско и фалшиво, Той не я изоставя. Тя е Негова. И според Римляни 14:7-9 това е точно така. "Защото никой от нас не живее за себе си, и никой не умира за себе си. Понеже, ако живеем, за Господа живеем, и ако умираме, за Господа умираме; и тъй живеем ли, умираме ли, Господни сме. Защото Христос затова умря и оживя – да господствува и над мъртвите и над живите." На кръста Той изкупи ЦЕЛИЯТ свят с люде. Те са Негови. Той е Господ на живите и на мъртвите. (Що се отнася до собственост, А НЕ взаимоотношение). И Той ходи всред това тяло, което има в себе си живот и смърт.

Това, което е било посято през първия век ще се разраства и през втория и всички останали векове, докато достигне до зрялост и жътва. Така през епохата на Смирненската църква очакваме разрастване и осветляване на цялостната история на църквата посредством откровение от Духа.

През тази епоха омразата на фалшивата лоза нараства. Забележете, че в стих 9 те са се отделили от компанията на верните. Те произлезли от тях. Били лъжци. Те наричали себе си това, което не били. А Бог унищожили ги? Не. "Оставете ги и двете да стигнат до жътвата."

"Но Господи, трябва да бъдат унищожени, защото те изтребват людете Ти. Избиват ги."

"Не, оставете ги. Но на годеницата Си Аз казвам: "Бъди предана до смърт. Обичай Ме още повече."

Съвсем ясно разбираме, че тази фалшива лоза е лозата на Сатана. Той (Сатана) е, който ги събира. Те се срещат в Името на Бога и лъжат, че са Христови. Те проповядват, поучават, кръщават, покланят се, взимат участие в разни ритуали дадени от Христос на църквата, и въпреки това не са от Бога. А тъй като казват, че са от Него, Бог ще ги държи отговорни и през всяка епоха Той е говорил за тях и натях. Те ни напомня точно за Валаам. Той заемал пост на пророк. Знаел правилния път към Бога, както и е показано нагледно при жертвоприношението с чисти животни. При все това той не бил истински ПРОРОК НА СЛОВОТО, тъй като когато Бог му казал да не ходи да почете Валак с присъствието си, така или иначе той се стремил да отиде, понеже бил мотивиранот силното си желание за злато и престиж. Така че Бог му позволил. Съвършената воля Божия отстъпила на компромис на та воля Божия, поради "сърдечното желание" на Валаам. Бог всъщност казал: "Давай." Бог беше ли си променил решението? Не, господине. Бог постигнал Своето Си независимо, че Валаам отишъл. Валаам не осуетил волята Божия. Въпреки всичко Бог постигнал намерението Си. Валаам бил този, който загубил понеже той заобиколил Словото.

И днес се случва същото нещо. Жени-проповедници, женски организации, фалшиви учения, хора покланящи се на Бога и т.н., изявявайки се в Духа и продължавайки точно както Валаам да претендират, че Бог име говорил, дори и тогава когато получената заповед противоречи написаното Слово. И аз не ще отрека, че Бог име говорил. Но то е бил от очно както когато Той говори на Валаам втория път. Тъй като Той знаеше, че Валаам желал е намерението на собственото си сърце

повече от Словото, Той му го даде и при все това накрая Бог постигна намерението Си; така и днес Бог позволява на хората да продължават в желанията на сърцата си, защото те вече са отхвърлили Словото. **НО ВЪПРЕКИ ТОВА ВОЛЯТА БОЖИЯ ЩЕ БЪДЕ ИЗПЪЛНЕНА.** Амин. Надявам се, че разбирате това. Това не само ще разясни повечето от видяното през всичките епохи, но специално ще помогне през това последно време, през което има толкова много проявления и съпътстващи благословения и то когато целият този период е толкова против "Разкритата — От Словото — Воля" Божия.

Ако въобще някоя епоха е получавала послание толкова гръмко и чисто, то това е тази епоха. Била е и по настоящем е в сила. Старозаветната истина: "Синът на робинята ще угнетява сина на свободната до като сина на робинята бъде прогонен." Това ни позволява да разберем, че омразата и хулите на Сатана срещу верният християнин ще се излеят чрез група номинални фалшиви християни, и това ще нараства докато Бог не изкорени тази лъжлива лоза в края на Лаодикийската Епоха.

Третата епоха ни разкрива чрез Духа на пророчество, че светската църква ще възприеме Николаитизма като доктрина. Разграничаването на духовниците от миряните преминало от Библейската истина за старейшините (пастири на местното паство), които ръководели паството със Словото, в 'делата на Николаитите', при което духовниците издигали себе си в звания един над друг, която пък не библейска формула се доразвила в едно духовенство, което поставяло духовника между човек и Бог, давайки на духовника известни права като същевременно отказвали на миряните от Бога – дадените им права. Това било узурпиране. По това време това станало доктрина. Било прието в църквата като неоспоримо слово Божие, което в действителност не било. Но духовенството го наричало Словото Божие и поради това тази доктрина била антихристка.

Понеже човешката форма на управление е чисто и просто политика, църквата била въввлечена в политиката. Това въвличане в политиката било приветствано от император-диктатор, който обединил църковната с държавната политика и насилствено утвърдил фалшивата църква (сатанинската фалшива религия) като истинска. И посредством различни декрети от редица императори виждаме как фалшивата църква сдържавна власт руши истинската лоза още повече.

За жалост, истинската лоза не била съвсем имунизирана срещу тази доктрина. Казвайки това нямам впредвид, че истинската лоза някога е възприемала идеите на Николаитяните като доктрина. Далеч съм от това. Но този малък червей на смъртта продължавал да подкопава истинската лоза като се надявал тя да се срине. Тъкмо вътре в истинската църква, мъжете, които Бог призовавал за старей, носели тази титла за да показват, че имали малко повече от локална отговорност. Това, което съществувало в църквата по това време не било ясното разбиране на Павел. Защото Павел бе казал: "И те прославиха Бог в мен." Без значение каква власт Павел имал, той карал хората да гледат с уважение на Бог, от Когото е цялата власт. А духовенството винаги гледал Ръководство ПЛЮС човешкото и така отдавайки почит там, където не се полагало такава, откриваме, че истинската църква била опетнена с хуманизъм. С установяването на Николаизма — право за наследяване на апостолска титла — назначавани служители-пастори, за които се гласува и т.н., за фалшивата църква оставала само една стъпка до това да навлезе във Валаамизъм. Втората стъпка към „дълбините на сатана“ била вече в пълен ход.

Тази втора стъпка била доктрината на Валаам (описана в Откровение 2:14), където Валаам подучил Валак да препъне децата Израилеви със „съвместно събрание“. Там гостите трябвало да извършат още две неща противни на Словото Божие. Спомнете си, че Валак се нуждаел от помощ за да запази царството си. Той повикал най-доминиращата духовна фигура на деня — Валаам. Валаам дал съвета, който впримчил и съсипал Израел. Това било, преди всичко, да им внуши да се съберат и обмислят нещата заедно, да похапнат заедно и да изгладят нещата. В края на краищата, спогодяването с другия стига далеч. Веднъж постигнали това, може да продължите от там. Следващата стъпка би богослужения, и разбира се, малко натиск от страна на домакина обикновено би накарала гостите да отидат по-надалеч отколкото са възнамерявали. И ето че това не се случило тогава само на Старозаветната Божия църква, а и на Новозаветната, тъй като имало император, който както Валак се нуждаел от помощ да упазя царството си. Така че Константин поканил номиналните християни, Първа Християнска църква в Рим, да му помогнат да спечели християните зад себе си, тъй като те били истински многочислено множество. Последицата от това бил Ницейския събор през 325 г. Там искинските и номиналните християни се събрали по поканата на Константин. На истинските християни не им било работа дори да отиват на събора. Въпреки всичко, което Константин успял да направи за да ги обедини, истинските вярващи знаели, че не са на мястото си и напуснали. Но на тези, които останали, Константин поверил част от държавната хазна заедно с политическо и физическо влияние.

Хората били въввлечени в идолопоклонство и спиритизъм, тъй като статуи с имена на светии били поставяни в сградите и хората били учени да общуват с мъртвите, или да се молят на светии, което не е нищо повече или по-малко от спиритизъм. Вместо храната, от която човек наистина се нуждае, а именно Словото Божие, на тях им били предлагани доктрини, догми и ритуали, които били налагани и от държавата; и на всичко от горе им били предлагани три бога с три-съставноимена Единствения Истински Бог, а водното кръщение в Името на Господа Исус Христос се превърнало в езическо кръщение с три названия.

Истинските вярващи не трябвало да ходят там. Те вече били изгубили доста от истината и сега те, също, щели да изгубят разбирането за Божествената същност и да се лишат от имена заради титли при водното кръщение.

А сега наблюдавайте тази доктрина на Валаам най-внимателно. Забележете, преди всичко, че това е преднамерен похват на един корумпиран духовник, с цел да впримчи хората в тях като умишлено ги вкара в греха на неверието. Доктрината на Николаитите била корумпирането на духовенството поради стремежа помежду и към политическа власт, докато Валаамизмът е подчиняване на хората на тяхната система на верую и богослужение с цел да ги владеят. Хайде сега наблюдавайте внимателно това. Кое било това, което впримчвало хората в номиналната църква и така ги съсипвало?

Това били вероученията и догмите с формирани в църковни доктрини. Това било доктрината на Римо-католическата Църква. Не им била давана истинската храна, Словото. Била им предлагана храната, произлизаща от идолопоклонство, Вавилонско езичество обвито в християнска терминология. И същият този дух и доктрина е точно сред всички Протестантии се нарича ДЕНОМИНАЦИЯ.

Николаитизмът е организация, хуманизира ръководството на църквата и по този начин която лишава от власт Святия Дух. Валаамизмът е деноминациализъм, който ползва църковния наръчник вместо Библията. И до сега много от Божите люде са хванати в клопката на деноминациализма и Бог им вика: "Излезте от нея люде Мои, за да не бъдете съучастници в греховете ѝ и да не получите нейните язви." Виждате, че са неосведомени. Но ако грабването стане в този момент, незнанието не би било от полза пред Божия съд затова, че сте били от към грешната страна.

Това, че духовенството се организира в такива с чинове един над друг докато накрая са оглавени от президентите проявяване на антихристски дух, независимо колко чудесно и необходимо това изглежда. То не е нищо друго освен човешко мъдруване, заемащо мястото на Словото. И всеки човек, който е в организирани деноминации е точно на сред една антихристка система. Нека да ви кажа това и то много ясно. **НЕ СЪМ ПРОТИВ ХОРАТА. НО СЪМ ПРОТИВ СИСТЕМАТА.**

С обединяването на държавата и църквата била подготвена с цената за Тъмните Векове. И наистина за около хиляда години църквата навлязла в гълбините на тъмнината, узнавайки дълбините на Сатана. Когато които и да било религиозни хора прегърнат Николаитизма и Валаамизма и имат политическата, финансовата и физическата власт зад тях, тогава има само една посока, която може да поемат. Тази посока е точно към доктрината на Езавел. Е защо казваме това? Защото, както посочихме при изучаването на четвъртата епоха, Езавел била Сидонка, дъщерята на Етбаал, който пък бил цариглавен свещеник на Астарт. Той би лубиец. Тази жена се омъжила за Ахав (Цар на Израел) по политически съображения. После тя завладяла религията на хората, избила Левитите и издигнала храмове, в които принуждавала хората да се покланят на Астарт (Венера) и Ваал (бог на слънцето). Тя формулирала доктрината и накарала свещениците си да я преподават, а тена свой ред карали хората да я приемат. Ето може да видите точно какво представлявала номиналната църква през Тъмните Векове. Те из оставили Словото Божие напълно като запазили само имена и названия на Божеството и няколко библейски принципа. Изопачили това, което били извадили от Библията като подменили значението му. Тяхната колегия от епископи издавали обемисти трактати, техните папи се обявявали за непогрешими и заявявали, че са получили откровение от Бога и говорели като богове на людете.

Всичко това се преподавало. На свещениците, които пък поради страх карали хората да го вярват. Не съгласието означавало смърт или отлъчване от църквата, което можело да бъде по-лошо и от смърт.

И е то че църквата с уверен в доктрината си глас била тази, която завладяла управлението и обезумели от властта, те пиели кръвта на мъчениците докато верните християни били всичките изтребени и едвали останало нещо от Словото и още по-малко проявление на Святия Дух. Ала истинската лоза се съпротивлявала и оцеляла. Бог бил верен към малкото стадо и независимо от това какво Рим можел да стори на телата им, Рим не можел да убие Духът в тях и светлината на Истината изгряла, подкрепена от Святия Дух и силата Му.

Това е подходящо място да направим една хвърляща светлина забележка. Вижете. Делата и доктрините на Николаитите, доктрината на Валаам и учението на фалшивата пророчица Езавел не представляват три духа и не създават три духовни принципа. Тези трите са различни проявления на един и същ дух, тъй като при всеки

един от тях нещата се задълбочават.

Всичко това е организация с антихристски дух през трите си различни фази. След като духовниците се отделили и организирали, те угнетявали хората като ги въвеждали и обвързвали с организация. Тази организация се основавала на убеждения и догма, на които обучавали людетe вместо на чистото Слово Божие. На ритуала и церемонията се отдавало растяща роля при богослужението и скоро цялата тази ситема се превърнала във една войнстваща и дяволска сила, която правела всичко по силите си, за да контролира всеки посредством убедителна проповед и личисто насилие. Тя получавала силата си от собствените си фалшиви пророчества, а не от Словото Божие. Превърнала се в напълно антихристка, въпреки че възникнала в Христовото Име.

След както изглеждало безкрайна вечност, през която Истината трябвало несъмнено да умре, хората започнал и да протестираат срещу подлостта на Римо-Католическата Църква, понеже не се искало голямо въображение за да се разбере, че Бог не би могъл да бъде в такова учение и такова поведение. Тези протести били или пренебрегвани и замирали поради невъзможност да привлекат внимание, или били потушавани от Рим. Но тогава, Бог в суверената си благодат, изпратил един вестител с името Мартин Лутер да започне Реформация. Той работел в една атмосфера, която на Римо-католическа църква било отпуснато толкова дълго въже, че малко й останало да се обеси с него проповядва оправдаване чрез вяра, истинската лоза за първи път от много векове започна номиналната църква използва така сега държавната власт където Лутер направил своята грешка, а пък истинските вяраващи направили тяхната грешка. Те позволили на държавата да ги субсидира. Така че тази епоха не навлязла много навътре в Словото. Слава на Бога, че стигнала и дотам, но тъй като уповавала на политическата власт до голяма степен, тази епоха завършила и самата тази група, която в поколението на Лутер се отделила от фалшивата лоза, сега се дъщеря на блудницата, тъй като се впуснала направо в Николаитизма и Валаамизма. Тази ера имала множество фракции в себе си и за да се убедите колко далеч са били от истинското семе, трябва само да прочетете историята и да видите как са се преследвали един другото, дори до смърт в някои случаи. Но имало и няколко имена сред тях, както винаги е имало през всяка епоха.

Ние се радваме за тази епоха заради едно единствено нещо. Реформацията била започнала. Това не било възкресяване, а реформация. Нито пък било реставриране. Ала пшеничното зрънце, което умряло в Ницеа сега издигнало стръкче истина даващо да се разбере, че на някоя бъдеща дата, в края на Лаодикийската епоха, точно преди да се завърне Исус, църквата отново ще се превърне в Годеница на Пшеничното Зърно, докато плевелите ще бъдат пожънати и изгорени в огненото езеро.

Понеже петата епоха донесла голямо разпространяване на Словото чрез книгопечатането, шестата епоха побързала да се възползва от това. Тази епоха била втория етап на реставрацията и както споменахме по-рано, била епохата на изобилието. Просвещаването изобилствало. Това била епохата на интелектуалците, които обичали Бог и Му служели. Изобилствало от мисионери и Словото се разпростряло по света. Това било епоха на братска любов. Било епоха на отворените врати. Това била последната епоха с голяма продължителност, а след нея щяла да настъпи Лаодикийската епоха, която щяла да бъде краткотрайна.

Истинската лоза процъфтявала през този век както през никой друг, ако имаме в предвид бройките у дома и зад граница. Тази епоха изкарала свети човеци на видно място. Истинската лоза се разпростряла, а лъжливата намаляла. Там където достигала истинската лоза Бог давал светлина, живот и щастие. А фалшивата лоза била изобличена затова, което била: тъмнина, мизерия, бедност, неграмотност и смърт. И както фалшивата лоза по времето на своята власт немогла да унищожи истинската лоза, така и сега истинската не успяла да върне обратно фалшивата при Исус Христос. А лъжливата лоза се окопала, изчакваща последната част на последната епоха когато щяла да си върне обратно всичко освен малкото стадо, което били избраните, истинската лоза.

Но колко ни натъжава тази епоха когато осъзнаем, че всяко велико движение на Бога (а ги имало много такива) пропускало да отхвърли доктрината на Николаитите, понеже градяло организация и така замирали. После те преминавали в деноминации за да задържат духовно мъртвите вне плодородни пасища. Малко от тях знаели, че всяка група била опетнена от същата тази грешка и когато пламъка на съживлението започнал да намалява се възцарила организация и паството преминало в деноминации.

Те били просто едни номинални християни, въпреки че всяка група претендирала със същата самоувереност както Римо-католическата Църква, че те били прави, а всички други се заблуждавали. Сцената наистина била подготвена за пиленцата да се завърнат през последната епоха обратно у дома, отново в Рим, под крилата на майката квачка.

И ето че стигаме до последната епоха: Лаодикийската епоха. Това е нашата епоха. Знаем, че е последната епоха, понеже евреите са отново в Палестина. Без значение как са стигнали до там; те са там. Да това е време за жътва. Но преди да има жътва трябва да има зреене и узряване и на двете лози.

Епохата на Лутер била пролетния сезон. Епохата на Уесли била летния сезон на растеж. Лаодикийската Епоха е жътварския сезон за събиране на плевелите за балиране и изгаряне; и за складирането на пшеницата за Господа.

Жътварски сезон. Забелязали ли сте, че по време на жътва, въпреки че има истинско ускоряване на зреенето, впоследствие се забавя растежа докато напълно престане? Не е ли точно това, което наблюдаваме сега? Фалшивата лоза губи множества, които се присъединяват към комунистите и към различни други видове идеологии. Числеността ѝ не се увеличава както ѝ се ще ни е да си мислим. Влиянието ѝ върху паството не е това, което е било и в толкова много от случаите ходенето на църква е просто едно шоу. А истинската лоза? Какво става с нея? Расте ли? Къде са огромни те множества, които идват на съживленията и откликват на призивите за покаяние? Не са ли повечето от тях емоционални в подхода си или пък жадни за нещо материално повече отколкото затова, което е наистина Духовно? Това не е ли както в деня когато Ной влезе в ковчега и вратата бе затворена, но въпреки това Бог забави възмездието седем дни? Ала буквално никой през ония тихи дни не се обърнал към Бога.

И все пак е сезона на жътва. Затова на сцената през тази епоха трябва да се появят тези, които ще докарат пшеницата и плевелите до пълна зрялост. Плевелите вече съзряват много бързо по дгрижите на корумпирани учители, които отвърщат хората

от Словото. Но и пшеницата също трябва да узрее. И на нея Бог ѝ праща Пророк-Вестител с доказало се служение, за да може да бъде приет от богоизбраните. Те ще гослушат както първата църква слушаше Павел; и църквата ще напредва в Словото докато се превърне в Годеница на Словото и ще се намират посред нея мощните дела, които винаги са съпътствали чистото Слово и вярата.

Фалшивите църковни групи ще се обединят в световен съвет на църквите. Този световен съвет на църквите е ИЗДИГНАТИЯ ОБРАЗ НА ЗВЯРА.

Откровение 13:11-18: *"И видях друг звяр, който възлизаше от земята; и имаше два рога прилични на агнешки; а говореше като змей. Той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие, и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човеците. И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя. И позволимуму се да даде дишане на зверовия образ, така щото зверовия образ да продума; също и да направи да бъдат избити ония, които не се покланят на зверовия образ. И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им; за да не може никои да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име. Тук е нужно мъдрост; който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест."*

Сега си припомнете, че Имперският Езически Рим бе този, който падна под силата на меча. Но бе изцелен от смъртоносния си удар когато се присъедини към номиналната християнска църква на Рим и обедини езичеството и християнството; и така се превърна във Великата Римска Империя, която трябваше да просъществува докато Исус дойде и я събореше. Но Рим не върви по този път сам. Дъщерите му са редом с него и той ще поеме абсолютната власт чрез Световния Съвет на Църквите. Това може да се струва прекалено на някои, но това в действителност е много ясно за всички, понеже точно сега църквите контролират политиката и своевременно ще си проличи колко огромен е този контрол. Това общо църковно движение ще приключи с Рим на чело, въпреки че хората не са си го представяли така. Това е така, защото в Откровение 17:3-6 се казва, че великият Вавилон, майка на блудниците седи върху звяра. Тя контролира последната, т.е. четвъртата империя. Римската Църква прави всичко това. Покорил световната църковна система, Рим ще управлява; а този образ (църковната система) ще епокорен на Рим, понеже Рим контролира златото на света. Така всички хора трябва да принадлежат към световната църковна система или в противен случай да бъдат на произвола на стихииите, понеже не ще могат да купуват или продават без печата на звяра върху ръката или главата им. Този печат на главата им означава, че ще трябва да приемат доктрината на световната църковна система, която е тринитарианизма; а печата на ръката означава, че ще трябва да вършат волята на световната църква. Имайки такава огромна власт църковната система ще преследват истинската годеница. Този образ ще се опитва да попречи на годеницата да проповядва и поучава. На служителите ѝ ще се забранява да носят утеха и истина на хората, които се нуждаят от такива. Но преди антихристът (лично) да оглави цялата тази световна система от църкви,

истинската църква ще бъде грабната от този свят за да е с Господа. Бог ще грабне годината Си за великата Сватбена Вечеря на Агнето.

И тъй като тази заключителна глава бе дадена за да проследим двете църкви и двата духа от Петдесятница до завършъка им, ще отделим още малко време за да покажем това и през Лаодикийската Епоха.

Тази епоха започнала точно след началото на двадесети век. Тъй като това трябвало да бъде епохата, в която истинската църква щяла да стане отново годината, която била на Петдесятница, сещаме се, че не неизбежно трябвало да има завръщане на движещата сила. Вярващите долавяли това в сърцата си и започнали да викат към Бога за ново изливане на Духа както било през първи век. Това, което изглеждало да е отговора дошло когато много започнали да говорят на други езици и да имат дарби на Духа. Тогава се приемало, че това наистина била дълго очакваната РЕСТАВРАЦИЯ. Но не била, защото есенния дъжд може да дойде само след предишния дъжд, който е пролетния дъжд или ДОКТРИНАЛНИЯ дъжд.

Есенния дъжд тогава е ЖЪТВЕНИЯ дъжд. Как би могло това да е истинското нещо щом ДОКТРИНАЛНИЯ ДЪЖД не бил дошъл? Пророкът-Вестител, който трябвало да бъде пратен да ПОУЧАВА хората и да обърне сърцата на децата отново към Петдесятните бащи, не бил се появил все още. Така че това, което се приемало да е реставрацията и последното съживление преди грабването, не било все още дошло. В него имало известни белези на Духовно благословение и проявление в Святия Дух, както вече казахме. В него присъствала и демонична сила, тъй като хората били под контрола на демони; и въпреки това изглеждало, че никой не осъзнавал това. Също така, за да докажа, че това не било ИСТИНСКОТО НЕЩО, тези хора (още преди да се появи второ поколение) си създали организация, написали небиблейските си доктрини и издигнали собствените си огради както всяка друга група преди тях била направила.

Спомнете си, че докато Исус бе на земята, също така и Юда бе. Всеки от тях произлезе от различен дух и при смъртта си всеки получи това, което му се полагаше. Христовият Дух по-късно дойде отново върху истинската църква, а духът на Юда се завърна върху фалшивата църква. Намира се точно в Откровение 6:1-8:

"И видях, и ето бял кон; и яздецят на него има шелък; и даде му се корона и той излезе побеждаващ и да победи. И когато отвори втория печат, чух второто живо същество да казва: Дойди и виж! И излезе друг кон, червен; и на яздецят на него се даде да вдигне мира от земята, тъй щото човеците да се избият един друг; и даде му се голяма сабя. И когато отвори третия печат, чух третото живо същество да казва: Дойди и виж! И видях, и ето черен кон, и яздецят на него имаше везни в ръката си. И чух нещо като глас отсред четирите живи същества, който казваше: Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и вино то не повреждай. И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество, което казваше: Дойди и виж! И видях, и ето блед кон и името на яздецят на него беше смърт, и адът вървеше подире му; и даде им се власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с глад, с мор и със земните зверове." Виджте как този дух на Юда се завърнал.

Като яздец на бял кон он. Конят бил бял. Толкова близко до истинското, също както Юда бе толкова близо до Исус. Корона му била дадена (на яздецят на бял кон). Как?

Този дух бил вече в ръководителя на Николаитската система и това бил трикратно коронясан папа, който седял като Бог в храма си, наричайки себе си наместник на Христос. Ако наместник на Христос означава 'вместо Христос' или 'на мястото на' или 'от името на Бог', тогава папата би нарекал себе си Свети Дух, или би снел от длъжност Светия Дух, замествайки Го. Това е духа на Юда в него вършещ това. Забележете как той завладяваше – излизащ побеждаващи да побеждава. Христос ненаправи това. Единствените, които дойдоха при Него бяха вече предопределени от Отца. И така продължавал този духи един ден той наистина ще се всели в един човек, който ще оглави Световния Съвет на Църквите, точно както сме ви казвали. И посредством златото си (спомнете си, че Юда бе ковчежника) той ще контролира целия свят; и тази антихристка система ще притежава всичко и ще се опитва да контролира всеки. Но Исус ще се завърне и ще унищожи всички тях чрез яркостта на пришествието Си. И тяхната участ ще е огненото езеро.

А какво да кажем за истинското семе? Ще стане точно както казахме. Людете на Бога понастоящем биват подготвяни чрез Словото на Истината от вестителя на тази епоха. В тях ще е пълнотата на Петдесятница, защото Духът ще заведе хората обратно точно на мястото, на което са били още в началото. Това е "Така казва Господ."

То е "Така казва Господ", защото това е което Йоил 2:23-26 казва:

*"Радвайте се, прочее, и вие, сионовци чада,
И веселете се в Господа вашия Бог;
Защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка,
И ви наваля дъжд – есенен? и пролетен - в първия месец.
Гумната ще се напълнят с жито,
И линовете ще се преливат с вино и масло.
И ще ви възвърна годините, които изпояде скакалецът, изедникът, пръгът, и
лапачът,
Моята голяма войска, която пратих между вас.
И ще ядете изобилно и ще се наситите,
И ще хвалите името на Господа вашия Бог, Който е постъпвал чудесно с вас;
И людете Ми няма никога да се посрамят."*

И ето че по-горе се казва, че Бог ще "възвърне". Епохата на Лутер не възстанови църквата в първоначалното ѝ състояние, а започна реформация. Епохата на Уесли също не я реставрира. Петдесятната епоха също не я реставрира. Но Бог трябва да я реставрира, защото Той не може да отрече Словото Си. Това не е възкресяването на църквата, а "Реставрирането".

Бог ще върне отново Църквата към първоначалната Петдесятница. А сега обърнете внимание на стих 25, където се казва защо се нуждаем от реставриране. Скакалецът, изедникът, пръгът, и лапачът изядоха всичко освен корена и малко късче от ствола. А ние знаем, че всичките споменати по-горе насекоми са едно и също насекомо, но в различните му стадии на развитие. Точно така. Те са както духа на антихриста, който се проявява в организация, деноминация и фалшива доктрина през вековете. И това нещастно малко коренче и стъбло ще бъдат възстановени. Бог няма да насади нова Църква, а ще върне първоначалното си насаждение от ново към

първичното семе.

Той прави това понастоящем както се и казва в стих 23, посредством поучението, или "пролетния" дъжд. След това ще дойде жътвения дъжд или възторжената вяра.

От това следва, че точно в този момент се намираме в момента на съвършеното изпълняване на Матей 24:24: "така щото да заблудят, ако е възможно, и избраните." И кой е този, който ще се опита да заблуди и избраните? Ами духът на антихриста във "фалшивите помазаници" на тези последни дни. Тези фалшивите вече са излезли в "Името на Исус" претендирайки, че са помазани от Бог за тези последни дни. Те са лъжливите Месии (помазаници). Те претендират, че са пророци. Но дали те са едно със Словото? Изобщо не са. Те са прибавяли или отнемали от него. Никой не отрича, че Духът на Бога проявяващ се чрез дарбите си е върху тях. Но както Валаам, всичките имат техните си програми, отправят призивите си за пари, упражняват дарбите, но отричат Словото или Го заобикалят от страх, че един спор може да намали шансовете им за по-голяма печалба.

Те даже проповядват спасение и освобождение чрез силата на Бог, точно както Юда, който бе със служение дадено му от Христос. Но понеже те са погрешното семе, следователно имати погрешния дух, който ги движи. Религиозни ли са? Ами да! Та те засенчват избраните по старание и ревност, но Лаодикийско такова, а не породено от Христос, защото това старание и ревност търсят големите тълпи, големите програми и сензационни знамения сред тях. Те проповядват второто пришествие на Христос, но отричат появяването на пророка-вестител, въпреки че по сила и знамения и истинско откровение той засенчва всичките тях. А да, този лъжлив дух, който в последните дни толкова наподобява и стинския, може да бъде познат само по неговото отклоняване от Словото; и когато е изобличен, че е в противоречие на Словото, той се опира на един аргумент, за който вече показахме, че е лъжлив: "Ние имаме резултати, нали? Трябва да сме от Бога тогава."

И сега преди да приключим, искам да споделя тази мисъл. През цялото време говорим за това как Пшениченото Семе се заравя, после как от него изкарват две стръкчета, след това косичката и накрая пшеничения клас. Това може да накара някои да се запитат дали сме казали, че Лутераните не са имали Святия Дух само защото са проповядвали предимно опрощаване на греховете. Може да накара някои да се запитат това и относно Методистите и т.н. Не господине, не казваме това. Не говорим за индивидите или хората, а за ЕПОХАТА. Лутер е имал Божия Дух, но неговата епоха не била епохата на пълната реставрация посредством още едно изливане на Духа както в самото начало на църквата. Същото се случило и с Уесли, Бут, Нокс, Уайтфийлд, Брейнард, Джонатан Едвардс, Мюлер и т.н. Разбира се, че били изпълнени със Святия Дух. Да, със сигурност са били. Но епохата, през която всеки един от тях живял не била тази на реставрацията, нито пък която и да е друга епоха, а тази последната е, която е епохата напълно затъмнение и вероотстъпничество. Това е епохата на вероотстъпничеството и същевременно нарастванията; това е епохата на завършения цикъл. С нея всичко приключва.

И така ние приключваме със Седемте Епохина Църквата като казва ме само това, което Духът е изговорил към всяка една епоха: "Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите."

Искрено вярвам, че Святият Дух ни говори, като не само ни поучаваше върху истините за епохите, но и предано работеше в сърцата ни, за да могат да се обърнат към Него. Това е причината за всичкото проповядване и поучаване, защото по време на проповядването и поучаването на Словото паството чува гласа на Бога и Го следва.

Нито за момент не бих поднесъл на хората послание за това да следват мен, да се присъединят към църквата ми или да основат дружество и организация. Никога не съм правил това и няма да го направя и сега. Не ме интересуват тези неща, а нещата на Бога и хората и ако мога да постигна само едно нещо ще съм доволен. Това нещо е да видя как се изгражда едно истинско духовно взаимоотношение между Бог и хората, при което хората стават нови създания в Христос, изпълнени с Неговия Дух и живеещи според Словото Му. Приканвам, умолявам и предупреждавам всички вас да чуете Гласа Му точно сега и да предадете изцяло живота си на Него; както аз вярвам в сърцето си съм се предал целият на Него. Бог да ви благослови и нека пришествието Му да зарадва сърцата ви.

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Не е разрешено текста да се публикува и разпространява изборително

Издател: Мисионер Евалд Франк

Freie Volksmission e. V.

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Сайта на мисията в Словакия: <http://misia.sk>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info